

Weekend Utrecht. (04 juli 2008 – 06 juli 2008)

De vierde jubileumtocht waaraan we zouden deelnemen stond op zaterdag 05 juli 2008 op ons programma. Nu was de Provincie Utrecht aan de beurt met Utrecht als gaststad. Na deelname aan de jubileumtocht in Den Haag waarbij we de stad niet gezien hadden besloten Greta en ik er een weekend van te maken en de wandeltocht te combineren met een bezoek aan de stad Utrecht.

Zo vertrokken we reeds op vrijdagmorgen 04 juli 2008 met de trein vanuit het station Gent-Dampoort. Met een overstap in Antwerpen en Rotterdam kwamen we rond de middag in Utrecht aan. Met de bus ging het dan naar ons logeeraadres. We sliepen bij burgers op basis van kamer met ontbijt. Na een hartelijke kennismaking gingen we direct op verkenning. We sliepen op een tiental minuten te voet van het centrum van Utrecht. Eerst gingen we op zoek naar het toeristisch informatiekantoor waar we ons een stadsplan aanschaffen. Onze kennismaking met het hartje van Utrecht kon ons direct bekoren. Wat een prachtige, gezellige stad is dit. Niet alleen wie van winkelen houdt, van cultuur en architectuur, maar ook van gastronomie, komt hier rijkelijk aan zijn trekken. Midden het hartje van de stad loopt de "Oudegracht". Niet alleen langs de "Oudegracht" maar ook in de smalle straatjes die erop uitkomen is het heerlijk – verkeersvrij – wandelen. De terrasjes zitten dan ook steeds vol. Beneden langs de "Oudegracht" bevinden zich tientallen restaurants waar vooral de internationale keuken opgediend wordt. We begonnen onze culinaire rondreis in de namiddag in een Italiaans restaurant, om 's avonds de keuken uit de Balkan te proeven. Tussendoor hadden we het "Kruideniersmuseum", de "Sint-Willibrordus Kerk" en het "Pandhof Sinte Marie" bezocht. We maakten het 's avonds niet te laat omdat het 's anderendaags vroeg dag was om deel te nemen aan de jubileumtocht.

Na een heerlijke nachtrust en een stevig ontbijt vertrokken we met de stadsbus naar de startplaats. Na de immense feesthal in Merselo was de start nu, in een immense sporthal/ijspiste. Het was er opnieuw geen drukte van jewelste. Spijtig toch dat niet meer wandelaars de weg naar die jubileumtochten vinden. Het zijn trouwens veelal steeds dezelfde wandelaars die we op deze jubileumtochten tegenkomen.

De organisatie in Utrecht was in handen van "W.S.V. Jong en Vrolijk" die op 28 september 2008 precies 70 jaar bestaan. We waren opnieuw goed op tijd om ook de opening van deze jubileumtocht door de heer Miel Termont, Voorzitter van de KNBLO-NL mee te maken. Het werd ook een prettig weerzien met onze allerbeste vriendin Tini Minarzik, de secretaris van de "Sportbondvrienden Rotterdam". Toen kort nadien ook Christiane, Serge en Rudy binnenkwamen was ik alweer een gelukkige voorzitter. Na nog even een goedendag te hebben gegeven aan de Voorzitter van de KNBLO-NL vertrok ik met Greta voor de 25 kilometer.

Het werd een tocht met twee gezichten. Het eerste gedeelte tot aan de rust bij "Camping De Molenpolder" was een schitterend natuurparkoer. Van bij de start was het een aaneenschakeling van verharde en meestal onverharde wandelpaden. Eerst gingen we nog door een prachtig bos om dan via smalle paadjes op een prachtige dreef uit te komen die ons tot voor het "Kasteel Slot Zuilen" zou leiden. Iets verder wandelden we ook voorbij de "Westbroekse Molen". En dan gingen we het prachtige natuurgebied rond de "Maarsseveense Plassen" binnen. Via het "Meidoornpad", het "Esdoornpad", het "Sleedoornpad", het "Wilgen/Berkenpad" en het "Elzenpad", wandelden we rond de "Maarsseveense Plassen". Werkelijk een schitterend natuurgebied! Via de "Westbroekse binnenweg" kwamen we weer in de bewoonde wereld en op de rust bij "Camping De Molenpolder". Onder een stralend zonnetje genoten we op het terras van een hapje en een drankje en van de heerlijke muzikale deuntjes die ons werden gebracht door de "Boerenkapel Vriendenkring Westbroek".

Dat het tweede gedeelte van de wandeltocht op meestal verharde wegen en paden liep had te maken met het feit dat we een groot gedeelte wandelden op de "Hollandse Waterlinieroute". De "Nieuwe Hollandse Waterlinie" is in feite een militair landschap. In 1816 werd gestart met de bouw van forten langs de nieuwe waterlinie en definitief gestopt in het voorjaar 1940 met het uitbreken van de "Tweede Wereldoorlog". Ieder fort moest voldoen aan specifieke eisen en is derhalve uniek. Grenzend aan de "Nieuwe Hollandse Waterlinie" liggen veel prachtige landelijke plaatsen met een rijkdom aan gebouwen. Deze plaatsen zijn zeker de moeite waard om te bezoeken. Soms loopt de "Waterlinieroute" door deze plaatsen; soms moet U even van de route afwijken. De enige toeristische autoroute van de "Nieuwe Hollandse Waterlinie" langs forten en vestingplaatsen, loopt van het IJsselmeer tot aan de Waal; van Bussum tot Gorinchem. Alle informatie hieromtrent vindt U op www.waterlinieroute.nl. Op het gedeelte dat wij wandelden, passeerden we voorbij het "Fort Ruigenhoeksedijk", het "Fort de Gagel" en het "Fort aan de Klop". In het laatste fort konden we in waarschijnlijk een gerestaureerde omwallingstoren genieten van een drankje.

Vervolgens ging het langs de rivier de Vecht om na ongeveer 60 meter een park in te slaan waar verschillende monumentale kunstwerken stonden. We eindigden de tocht langs de Vecht. Van op de Marnixbrug hadden we eerst nog een mooi zicht op tientallen "hoerenboten". Een wandelaar waarmee we de laatste kilometers wandelden wist te vertellen dat jaren geleden het stadsbestuur van Utrecht de dames van plezier uit het stadscentrum wilde. De oplossing die toen uit de bus kwam was, de meisjes op woonboten hun job te laten doen. Of dit al dan niet met subsidie van de stad was weet ik niet; feit is dat elke woonboot er keurig bij lag. Wie het niet weet zou nooit denken dat op die boten de vrouwtjes van lichte zeden aan het werk zijn. En zo kwamen we dan aan het eind van deze jubileumtocht waarbij we opnieuw een stukje van Nederland hadden leren kennen.

Bij binnenkomst in de lange gang van het sportcomplex naar de sporthal konden we zo de "Hollandse" ambiance horen. De "Boerenkapel De Roodneuzen" dat bijna hoofdzakelijk bestond uit blaasinstrumenten maakte van de aankomst van deze jubileumtocht een schitterende finale. Bij het afstempelen van de wandelboekjes had ik nog een lang gesprek met enkele bestuursleden van de organiserende vereniging en met enkele mensen van de KNBLO-NL. Vol enthousiasme over de alweer nieuwe contacten die ik had gelegd, namen we afscheid.

's Avonds, na ons wat te hebben opgefrist trokken we opnieuw de stad in waar we ons lieten binnenroepen in een Grieks restaurant aan de voet van de Domtoren. In een interieur dat volledig Grieks aangekleed was konden we zelfs gans de avond genieten van een openluchtconcert met Griekse muziek dat we konden volgen op groot scherm. Met een ouzo als aperitief, als hoofdschotel lamsvlees op een bedje van pasta en als afsluiter een dessertbord met Griekse specialiteiten, genoten we van deze Griekse culinaire en muzikale avond. We besloten deze dag met nog een wandelingetje langs de grachten, waar we – gezien de heerlijke zomeravond – op het terras van het "Stadskasteel Oudaen", het ter plaatse gebouwen biertje de "Ouwe Daen" proefden. Heerlijk kuierend nagenietend van deze prachtige dag gingen we langs de verlichte grachten naar onze bedstee.

Daar we op zondag maar in de late namiddag vertrokken naar huis, hadden we nog gans de dag om Utrecht te bezoeken. Ik had het plan opgevat om langs de "Stadsbuitengracht" naar het centrum van de stad te gaan. Met een gedetailleerd stadsplan als gids werd het een unieke tocht langs de buitenrand van Utrecht. We begonnen onze tocht langs de molen "Rijn & Zon" om dan via typische Hollandse straatjes het "Griftpark" te bereiken. Dit park met annex stadsboerderij en speeltuin is het grootste stadspark van Utrecht. Via de "Kleine-Singel" kwamen we aan de "Stadsbuitengracht" waarlangs we vele architecturale gebouwen konden aanschouwen. Het meest in het oog springende gebouw was evenwel het "Huis van Bewaring" (gevangenis) dat pal aan de rand van het water ligt.

Toen we opnieuw in het centrum belandden besloten we een boottocht te maken op de grachten. Op aanraden van de ticketverkoper besloten we de grote rondvaart te doen over de "Oude- en Nieuwegracht". Vooral het gedeelte over de "Oudegracht" zal ons nog lang bijblijven. Het vergde van de stuurman-gids een enorme stuurvaardigheid om ons via deze zeer smalle waterweg door het oude Utrecht te loodsen. Na een rondvaart van 1u30 hadden we nu ook Utrecht van op het water gezien.

Om 18u00 namen we definitief afscheid van deze schitterende stad en namen we de trein naar huis. In Rotterdam hadden we nog even de tijd om een terrasje aan te doen. Om 22u00 arriveerden we thuis. Van één ding zijn Greta en ik zeker, volgend jaar gaan we opnieuw trachten met een stertocht naar een grootstad te gaan om dit te kunnen combineren met een toeristisch bezoek. Aan Nederland hebben we stilletjes aan ons hart verpand!

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER,
Voorzitter
Belgisch-Nederlandse Wandelverbodering.